

РЕШЕНИЕ

№ 867

гр. София, 09.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 24.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **10373** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145– чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на Г. К. К., ЕГН: [ЕГН], адрес: [населено място], ул. Я. (Н.) 2, ет. 5, ап. 20, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 23-4332-005426/18.10.2023 г., издадена от полицейски инспектор към Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, отдел „Пътна полиция“, с която на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП е наложена на Г. К. К. ПАМ- прекратяване на регистрацията на ППС, за срок от 6 месеца.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на наложената заповед за налагане на принудителна административна мярка. Твърди, че не е предоставил и не е имал намерение за предоставяне на собствения си автомобил Шкода „Ф.“, оранжев на цвят, с рег. табели №552М615, на малолетната му дъщеря В. Г. К., която е на 5-годишна възраст. Сочил, че автомобилът бил на скорост, детето завъртяло ключа, оставен в стартера, вследствие на което МПС-то подскочило и последвал удар в ролетна щора на канал №5 за регистрация в КАТ. Релевира се довод, че горното не представлява управление на автомобил.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован, чрез процесуалния си представител адв. Л. В. поддържа жалбата. Излагат се доводи, че е налице случайно деяние, което изключва административната отговорност. Моли съда да отмени заповедта като незаконосъобразна, постановена при нарушение на материалния закон,

административнопроизводствените правила и необоснована.

Ответникът, редовно призван, не се явява, не се представлява. В придружително писмо е направено възражение за прекомерност на претендираните от жалбоподателя разноски.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, съобразно закона и вътрешното си убеждение, намира за установено от фактическа страна следното:

С обжалваната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 23-4332-005426/18.10.2023 г., издадена от И. В. Й., полицейски инспектор към СДВР, отдел Пътна полиция СДВР, на Г. К. К. е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. "а" от Закона за движение по пътищата - прекратяване на регистрацията на МПС с рег. № 552М615 за срок от 6 месеца, като са отнети 2 броя регистрационни табели и свидетелството за регистрация на процесното МПС. Според мотивите на заповедта, на 09.10.2023 г. около 15:10 ч. в [населено място], в района на [улица] – подхода за регистрация, пред канал №5, автомобил собственост на Г. К. К., е управляван от малолетната му дъщеря В. Г. К., ЕГН: [ЕГН], като реализира ПТП в ролетна врата на канала за регистрация №5. Водачът управлява МПС без да притежава свидетелство за правоуправление на МПС (СУМПС)– неправопособен водач. Съставен е Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ серия ГА № 1080990/09.10.2023 г. на Г. К. К. (родител на малолетния водач) за извършеното административно нарушение по чл. 102, т. 1, предл.2 ЗДвП.

Видно от приложения по делото АУАН серия ГА № 1080990/09.10.2023 г., същият е съставен против Г. К. К., за това, че на 09.10.2023 г. около 15:10 ч. в [населено място], в района на [улица] – подхода за регистрация, пред канал №5, същият не взема мерки и оставя контактния ключ в стартера на автомобила, като допуска малолетната му дъщеря В. Г. К., ЕГН: [ЕГН] да запали автомобила и да потегли, като реализира ПТП в ролетна врата на канал за регистрация №5, с което виновно нарушил чл. 102, ал. 1, т. 1 ЗДвП.

По делото е приложена административната преписка, както и приложенияте в съдебното производство от жалбоподателя доказателства– удостоверение за упражняване на търговска дейност, удостоверение за сключен граждански брак и два броя удостоверения за раждане.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от надлежна страна, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което като процесуално допустима следва да бъде разгледана по същество.

Жалбата е основателна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. В случая оспорената заповед е издадена от полицейски инспектор към СДВР, Отдел „Пътна полиция“ - СДВР, поради което и с оглед приложенияте заповеди №513з-6400/07.07.2023 г. и № 513д-8641/28.11.2019 г., е налице материална компетентност на издателя ѝ.

При издаване на обжалвания акт не са допуснати съществени нарушения на

процесуалните правила. Заповедта е издадена в предвидената от закона форма, съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 от АПК, като са посочени фактическите и правни основания за налагането на принудителната мярка. Такива се съдържат и в АУАН, на който се позовава изрично органа издал процесния административен акт, поради което съдържанието на акта се счита като част от процесната заповед. Несъстоятелен е довода на жалбоподателя да противоречие в описаните факти в АУАН и в ЗППАМ доколкото в първия се съдържа по- детайлно описание на събитието.

Несъмнено АУАН и заповедта за налагане на ПАМ имат различна природа, а именно с акта се поставя началото на административнонаказателно производство, докато ролята на заповедта за налагане на ПАМ е превантивна. И принудителната административна мярка, и административното наказание безспорно са държавна принуда- налагане чрез властта на държавата на конкретно поведение с неблагоприятни последици на съответния правен субект, независимо от неговата воля. И в двата случая става въпрос за административна принуда, тъй като се налага от административен орган във връзка с осъществяваната от него административна дейност. Но двете форми на административна принуда са подчинени на различен правен режим - различна е целта им, различни са предпоставките, при които възникват, различни са правните последици и компетентността на налагащия ги орган във връзка с тяхното изпълнение- Решение № 6 от 5.01.2015 г. на ВАС по адм. д. № 2630/2014 г., VII о.

По същество, оспорената заповед е материалнонезаконосъобразна.

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка - прекратяване на регистрацията на моторно превозно средство за срок от шест месеца до една година на собственик, който управлява МПС без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства. Цитираната разпоредба съдържа няколко отделни хипотези, всяка от които съставлява самостоятелно основание за налагане на принудителна мярка от вида на процесната.

В случая мярката е приложена по отношение на жалбоподателя за това, че собственото му моторно превозно средство е управлявано от лице, което не притежава СУПМС, т.е. не е правоспособен водач. За да е осъществена тази хипотеза, визирана в чл. 171, т. 2а, б. "а" ЗДвП е необходимо да са налице следните елементи: 1) адресатът на ПАМ да е собственик на МПС; 2) същото МПС да е управлявано от лице, което не е собственик; 3) лицето, което не е собственик да е управлявало МПС-то; 4) лицето, което е управлявало МПС да е неспособен водач.

От приложените по делото доказателства е видно, че лек автомобил Шкода „Ф.“, оранжев на цвят, с рег. табели №552М615 е собственост на Г. К. К., респ. соченият водач на автомобила- В. К. не е собственик на същия. На следващо място, лицето, за което се твърди, че е управлявало същия автомобил- В. Г. К., ЕГН: [ЕГН] е малолетно, което към датата на налагане на ПАМ и към датата на извършване на административното нарушение е навършило 5-годишна възраст, поради което не се

нуждае от доказване факта, че е неспособен водач.

Спорът се свежда единствено до наличие на третия посочен по-горе елемент от фактическия състав на чл. 171, т. 2а, б. "а" ЗДвП, а именно, дали автомобилът в действителност е бил „управляван“ от В. К., както е посочено в заповедта. Законът не дава точно определение на понятието "управлява", но по аналогия от понятията "моторно превозно средство" и "водач", следва извода, че за да се счита, че човек управлява едно МПС, то следва същото да е със запален двигател и да се движи вследствие на задействане на двигателя. Съгласно § 6, т. 11 от Преходните разпоредби на ЗДвП "Моторно превозно средство" е пътно превозно средство, снабдено с двигател за задвижване, към което спада и мотоциклета. Според § 6, т. 25 от Преходните разпоредби на ЗДвП „Водач“ е лице, което управлява пътно превозно средство. Привеждането в действие на двигателя на автомобила е действие по управление на същия, разяснено в Постановление № 1 от 17.1.1983 г. по н. д. № 8/82 г., Пленум на ВС, според което в понятието "управление" се включват всички действия или бездействия с механизмите или приборите на моторните превозни средства или машини, както и задължителните разпореждания на оправомощено лице, независимо дали превозното средство или машината е в покой или в движение, когато тези действия са свързани с опасност за настъпване на съставомерни последици. В процесния казус, административният орган следва да установи релевантния характеризиращ белег- привеждането в действие на двигателя на автомобила в работен режим, което е физическо действие по управление на същия и без който очевидно не биха могли да се реализират съставомерните последици.

В случая фактът на „завъртането на ключа“ не е достатъчен за привеждане на двигателя в действие, тъй като автомобилът само е отскочил, респ. не е предприето друго действие, което да е от естеството да поддържа двигателя в режим на работа и съответно автомобилът да бъде задвижен, с което да се създаде реална опасност. В тази връзка почиват и на житейската логика доводите на процесуалния представител на жалбоподателя, а и е ноторно обстоятелството, че при автомобил с ръчни скорости, за да се запали двигателя /без което действие уредите за управление на автомобила не биха могли да сработят / е необходимо освен завъртане на ключ да се натисне и педала на съединителя, което е в конкретния казус остава в сферата на вероятностите да се осъществи от 5 годишно дете, с оглед ръста, който не му позволява да достигне до педалите. Завъртането на ключа безспорно е довело до отскачане на автомобила, респ. удряне в посочената ролетна щора, но това не означава, че автомобилът е бил управляван от В. К.. Всъщност, следва да се вметне, че е аналогично при автоматичните скоростни кутии, при които следва да се натисне педала на спирачката, за да може двигателят да се приведе в работен режим, а от там и успешното боравене с уредите за управление на МПС.

С оглед изложеното, съдът намира, че в процесния случай не се установи управление на МПС от соченото в акта лице.

Предвид това, не е била налице предпоставката на чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП за издаване на оспорената заповед, поради което същата като материално незаконосъобразна следва да се отмени.

Така мотивиран, Административен съд София– град, III отделение, 73 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Г. К. К., ЕГН: [ЕГН] Заповед за прилагане на принудителна

административна мярка № 23-4332-005426/18.10.2023 г., издадена от полицейски инспектор към Столична дирекция на вътрешните работи, Отдел „Пътна полиция“-СДВР.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: